

उपयामगृहीतोऽसि सहसे त्वेत्येवाध्वयुर्गृह्णात्युपयामगृहीतोऽसि सहस्राय त्वेति
 प्रतिप्रस्थातैतावेव हैमतिकौ स यद्वेमन्त इमाः प्रजाः सहसेव स्वं वशमुपनयते
 तेनो हैतौ सहश्च सहस्यश्च ॥ १८ ॥ उपयामगृहीतोऽसि तपसे त्वेत्येवाध्वयुर्गृह्णा-
 त्युपयामगृहीतोऽसि तपस्याय त्वेति प्रतिप्रस्थातैतावेव शैशिरौ स यदेतयोर्बलि-
 ष्ठं श्यायति तेनो हैतौ तपश्च तपस्यश्च ॥ १९ ॥ उपयामगृहीतोऽसि । अ० सहस्र-
 तये त्वेति त्रयोदशं ग्रहं गृह्णाति यदि त्रयोदशं गृह्णीयादथ प्रतिप्रस्थाताध्वर्योः पात्रे
 स० स्रवमवनयत्यध्वर्युर्वा प्रतिप्रस्थातुः पात्रे स० स्रवमवनयत्याहुरति भक्षम् ॥ २० ॥
 अथ प्रतिप्रस्थाताभक्षितेन पात्रेण । ऐन्द्राग्रं ग्रहं गृह्णाति तद्यद्भक्षितेन पात्रे-
 णैन्द्राग्रं ग्रहं गृह्णाति न वाऽऋतुग्रहाणामनुवषट्कुर्वत्येतेभ्यो वाऽऐन्द्राग्रं ग्रहं
 ग्रहीष्यन्भवति तदस्यैन्द्राग्रेनैवानुवषट्कृता भवन्ति ॥ २१ ॥ यद्वैन्द्राग्रं ग्रहं गृ-
 ह्णाति । सर्वं वाऽइदं प्राजीजनय ऋतुग्रहानग्रहीत्स इदं सर्वं प्रजनयेद्मेवैत-
 त्सर्वं प्राणोदानयोः प्रतिष्ठापयति तदिदं सर्वं प्राणोदानयोः प्रतिष्ठितमिन्द्राग्नी
 हि प्राणोदानाविमे हि द्यावापृथिवी प्राणोदानावनयोर्हीदिदं सर्वं प्रतिष्ठितम्
 ॥ २२ ॥ यद्वैन्द्राग्रं ग्रहं गृह्णाति । सर्वं वाऽइदं प्राजीजनय ऋतुग्रहानग्रहीत्स
 इदं सर्वं प्रजनय्यास्मिन्नेवैतत्सर्वस्मिन्प्राणोदानौ दधाति ताविमावस्मिन्सर्वस्मि-
 न्प्राणोदानौ हितौ ॥ २३ ॥ अथातो गृह्णात्येव । इन्द्राग्नीऽआगतं सुतं गोर्भिर्न-
 भो वरेण्यम् । अस्य पातं धियेषिता । उपयामगृहीतोऽसीन्द्राग्निभ्यां त्रैष ते यो-
 निरिन्द्राग्निभ्यां त्वेति सादयतीन्द्राग्निभ्यां ह्येनं गृह्णाति ॥ २४ ॥ अथ वैश्वदेवं ग्रहं
 गृह्णाति । सर्वं वाऽइदं प्राजीजनय ऋतुग्रहानग्रहीत्स यद्वैतावदेवाभविष्यद्याव-
 त्यो हैवाग्ने प्रजाः सृष्टास्तावत्यो हैवाभविष्यन्न प्राजनिष्यन्त ॥ २५ ॥ अथ यद्वैश्व-
 देवं ग्रहं गृह्णाति । इदमेवैतत्सर्वमिमाः प्रजा यथायथं व्यवसृजति तस्मादिमाः
 प्रजाः पुनरभ्यावर्त प्रजायन्ते शुक्रपात्रेण गृह्णात्येष वै शुक्रो य एष तपति तस्य